

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 9. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 21. november 2014

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Morten Bødskov (S), næstformand, Jacob Lund (S), Holger K. Nielsen (SF), Per Clausen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V) og Pia Adelsteen (DF).

Desuden deltog: Kulturminister Marianne Jelved og erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen.

Morten Bødskov fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3349 (uddannelse, ungdom, kultur og sport – kultur og sport) den 25. november 2014

Kulturministeren ville forelægge de seks punkter på dagsordenen for det kommende rådsmødes kultur- og sportsdel, heraf tre kulturpunkter, et punkt på det audiovisuelle område og to punkter om idræt, til orientering.

1. Europæisk audiovisuel politik i den digitale tidsalder

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3349 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2013) 0231 – bilag 2 (revideret grund- og nærhedsnotat

om grønbog om konvergeret audiovisuel verden)

Kulturministeren: Kort fortalt peger forslaget til konklusionerne på, at den europæiske politik skal lette udbuddet af et mangfoldigt europæisk audiovisuelt indhold af høj kvalitet og kulturel diversitet. Herudover skal politikken sikre brugerne nem, hurtig, grænseoverskridende og lovlig adgang til indholdet. Den europæiske politik skal desuden sikre lige konkurrencevilkår for medieudbydere. Forslaget peger i den forbindelse på en række udfordringer, særlig med at opnå et indre marked for audiovisuelt indhold.

Vi har i dag et medielandskab, hvor vi stadigvæk har biografer og tv, men hvor nye aktører og distributionsmetoder for audiovisuelt indhold i stigende omfang indtager scenen. Det fordrer stillingtagen til, hvordan der i denne udvikling kan ske en tilpasning af forretningsmodeller og de relevante EU-retlige rammer. Det gælder både direktivet om audiovisuelle medietjenester og ophavsretsreguleringen. I dette lys opfordrer konklusionerne til, at Kommissionen snarest gennemfører en evaluering af direktivet om audiovisuelle tjenester og med udgangspunkt heri fremsætter forslag til en revision af det. Desuden opfordres Kommissionen til at fremsætte forslag til modernisering af den EU-retlige ophavsretslovgivning i lyset af den digitale udvikling.

Holger K. Nielsen syntes, forslaget var dybt relevant. Han bad ministeren beskrive, hvad man skulle se på inden for ophavsret, nye platforme og aktører, i et mindre bureaukratisk sprog.

Kulturministeren svarede, at i denne digitale tidsalder skal brugernes efterspørgsel imødekommes med nem, hurtig og lovlig adgang til indhold og ved at sikre grænseoverskridende cirkulation og tilstedeværelse på alle distributionsplatforme af europæiske audiovisuelle værker. De platforme, der opstår, er man som lovgiver nødt til at forholde sig til. Derfor var det rimeligt at se på, om det gældende direktiv om audiovisuelle medier har den rigtige udformning. Ophavsretsloven dækker de audiovisuelle medietjenester, men ikke bøger og den slags. Man ønsker at skabe lige konkurrencevilkår og dermed endnu flere lovlige muligheder for brugerne af audiovisuelle medier.

Lars Barfoed var enig i, at man måtte se på, om direktiverne skulle udvikles i takt med den forretningsudvikling, der sker, og i takt med at borgernes medieforbrug ændrer sig.

Holger K. Nielsen var enig i, at der var behov for at se på området, men kunne ministeren sige lidt mere præcist, hvad Kommissionens plan var, og hvilken dagsorden den vil fremme. Hvad ville substansdebatten handle om?

Kulturministeren svarede, at man endnu ikke kendte Kommissionens dagsorden. Men hendes egen forventning var, at nye platforme giver nye konkurrenceproblemer, fordi man ikke kan finde ud af at lave en forretningsmodel, man kan tjene penge på. Alle områder i Kulturministeriets regi er præget af digitalisering og medfølgende problemer. Derfor tilsluttede hun sig, at man tager direktivet op til evaluering. Hovedsigtet er at sikre lige konkurrencevilkår på markedet. Den ophavsretslovgivning, der regulerer det audiovisuelle, skal ses efter i sømmene. Regeringen plæderer for de danske erfaringer med at skabe lige konkurrencevilkår ved at sikre brugerne nem adgang til lovligt materiale. Det er den bedste garanti mod snyd og piratkopiering.

2. Rådets arbejdsplan om kultur for 2015-2018

– *Konklusioner fra Rådet og fra regeringsrepræsentanter forsamlet i Rådet*

Rådsmøde 3349 – bilag 1 (sammenotat side 5)

Kulturministeren: Det ligger i forslaget til Rådets næste kulturarbejdsplan for perioden 2015-2018, at der i den kommende 4-årsperiode udveksles erfaringer, viden og god praksis om prioriterede temaer, der har fokus på skabe større adgang til kultur, styrke samarbejdet om kulturarven, øge mulighederne for, at de kulturelle og kreative sektorer kan få adgang til finansiering og fremme kulturel mangfoldighed og kulturens rolle i EU's eksterne forbindelser.

Der er i det store og hele lagt op til at videreføre temaerne fra den nuværende kulturarbejdsplan, som udløber ved udgangen af i år. Det foreslås, at det grundlæggende princip for samarbejdet om kulturarbejdsplanen fortsat skal være, at medlemslandene kan indgå i arbejdsgrupper under de udvalgte temaer og udveksle viden, erfaringer og god praksis inden for de emner i arbejdsplanen, de interesserer sig for. Arbejdet i grupperne vil ifølge forslaget fortsat kunne munde ud i en rapport eller i en konference, ligesom temaerne også i nogle tilfælde kan blive fulgt op af ekspertgrupper nedsat af Kommissionen og fulgt op på anden vis af kommende EU-formandskabslande.

Selv om der er en betydelig grad af kontinuitet i den foreslåede kulturarbejdsplan, har drøftelserne af forslaget vist, at der er forskelle i medlemslandenes ambitionsniveauer, med hensyn til, hvor meget man skal inddrage andre politikområder, som f.eks. moms politik, vækstpolitik, beskæftigelsespolitik, og navnlig med hensyn til hvordan andre politikker skal inddrages i arbejdet om planen. Det gælder f.eks. i spørgsmålet om moms, hvor en gruppe lande har ønsket at skrive ind i arbejdsplanen, at der bør arbejdes for nedsat moms på e-bøger. Det er efter regeringens opfattelse – som deles af en lang række lande – ikke et spørgsmål, der hører hjemme i en kulturarbejdsplan.

Der er med andre ord generel opbakning til, hvilke temaer der bør prioriteres, og til strukturen for samarbejdet med etablering af uformelle arbejdsgrupper. Der er imidlertid stadig udestående spørgsmål om, hvordan øvrige politikområder bør indskrives i arbejdsplanen. Det er dog mit gæt, at man kan nå en løsning, der gør vedtagelse af den ny arbejdsplan mulig.

3. Deltagerorienteret forvaltning af kulturarven

– Rådskonklusioner

KOM (2014) 0477

Rådsmøde 3349 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Kulturministeren: I Danmark er mange af vores kulturarvsinstitutioner allerede rigtig gode til at inddrage borgerne i den måde, de formidler og forvalter kulturarven på. Det er til gavn og glæde for både borgerne og vores kulturarv. Den viden og det engagement, som de frivillige kræfter bidrager med, kan nemlig både kvalitetssikre og berige vores viden om kulturarven og udvikle formidlingen af den. Derfor er der god grund til at bakke op om, at der på europæisk plan bliver sat fokus på området – dels ved forslaget til rådskonklusioner, dels i forslaget til ny kulturarbejdsplan, hvor der er lagt op til etablering af en arbejdsgruppe om deltagerorienteret forvaltning af kulturarven.

Jacob Lund pointerede, at kulturarv også er noget, man skaber lige nu. Det var vigtigt at finde en måde at dokumentere audiovisuel kultur på, så man får tænkt nutiden ind i den kommende fremtid. Audiovisuel kultur på nettet er grænseoverskridende på rigtig mange måder, og derfor var det vigtigt at diskutere en fælles plan for det i EU-regi.

Kulturministeren var enig i, at fremtidens kulturarv skabes i dag. Derfor må myndighederne i de forskellige lande sikre sig, at den digitale kultur, der produceres i dag, dokumenteres. Man forsøger f.eks. at finde ud af, hvordan man inden for digitale medier tolker begrebet afleveringspligt.

4. Kulturelle og kreative sektorer, herunder kulturarvens, bidrag til Europa 2020-målene

– *Politisk drøftelse*

KOM (2014) 0130

Rådsmøde 3349 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Kulturministeren: Den politiske drøftelse af bidraget fra de kulturelle og kreative sektorer, herunder kulturarven, til Europa 2020-målene skal ses i lyset af den kommende midtvejsevaluering af Europa 2020-strategien, hvor formandskabet har ønsket at få kulturministrenes synspunkter på, hvordan de kulturelle og kreative sektorer kan bidrage til Europa 2020-strategiens målsætninger.

Regeringen finder, at de overordnede prioriteter og mål i Europa 2020-strategien fortsat er relevante og velbegrundede. Regeringen støtter et øget fokus på, hvordan man konkret kan styrke EU's vækstpotentiale, f.eks. gennem strukturreformer på nationalt plan og gennem videreudvikling af det indre marked på EU-plan. For at fastholde fokuseringen bør arbejdet med opfølgningen på Europa 2020-strategien ikke bredes ud til kulturområdet. Selv om regeringen således fremadrettet ikke finder det relevant at integrere kulturområdet i Europa 2020-strategien, vil vi fra dansk side på rådsmødet pege på, at de kulturelle og kreative sektorer, herunder kulturarven, ud over at have en værdi i sig selv også kan bidrage positivt til andre politikområder, herunder politikker for vækst og beskæftigelse.

Lars Barfoed spurgte til de arbejdsgrupper, der skulle nedsættes på området for tilgængelig og inkluderende kultur og kulturarv. Det var områder, han opfattede som nationalt regulerede, og han havde svært ved at se behovet for EU-involvering. Han havde med tilfredshed noteret sig, at det var frivilligt at deltage i arbejdsgrupperne. Ville man fra dansk side gøre det? Var det nyttigt eller bare et udtryk for Kommissionens trang til at gøre sig gældende på alle politikområder?

Kulturministeren svarede, at de uformelle arbejdsgrupper er en arbejdsform, man bruger i Kulturministerrådet, fordi der ikke er nogen former for EU-lovgivning på området. Man ser det som en mulighed for at give hinanden ideer til at løse forskellige typer opgaver. Nu har man indkredset nogle temaer, man syntes kunne være interessante at drøfte i fællesskab: tilgængelig og inkluderende kultur, kulturarven og dens betydning, de kulturelle og kreative sektorer, design, kreativitet og innovation og fremme af kulturel mangfoldighed, kultur i eksterne forbindelser og mobilitet. Danmark plejer at deltage i uformelle arbejdsgrupper, fordi man kan lade sig inspirere af andre og inspirere andre. Der var ikke tale om at lave en fælles kulturpolitisk manifestation.

5. Idræt som drivkraft for innovation og økonomisk vækst

- *Konklusioner fra Rådet og fra regeringsrepræsentanter forsamlet i Rådet*

Rådsmøde 3349 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Fremme af sundhedsfremmende fysiske aktiviteter især med fokus på børn i skolealderen

- *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0603

Rådsmøde 3349 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Kulturministeren: I Danmark har vi en høj idrætsdeltagelse, og vores børn og unge mennesker er generelt meget aktive. På rådsmødet vil vi fra dansk side præsentere nogle af de gode eksempler på, hvordan vi i Danmark forsøger at fremme idrætsdeltagelse og fysisk aktivitet hos målgruppen.

Jeg vil gerne pege på den politiske stemmeaftale om idræt, som alle partier i Folketinget indgik i foråret. Det er idrætsaftalens ambition, at alle i samfundet skal have mulighed for at dyrke idræt. Aftalen skal få endnu flere med i idrætsfællesskabet.

Den nye folkeskolereform er endnu et relevant eksempel. Reformen stiller krav om, at eleverne får i gennemsnit 45 minutters idræt, motion og bevægelse i skolens daglige undervisningstid. På den måde får endnu flere børn mulighed for at stifte bekendtskab med glæden ved at være fysisk aktiv.

Et tredje eksempel er breddeidrætsprojektet "Idræt for alle 2014-2016", hvor Kulturministeriet og Nordeafonden har udvalgt syv breddeidrætskommuner, der skal skabe mere idræt og bevægelse lokalt. Et væsentligt element i projektet er, at breddeidrætskommunerne skal motivere andre kommuner og idrætsorganisationer til at udvikle mere idræt for alle.

Afslutningsvis vil jeg gøre opmærksom på det historiske samarbejde, som DGI og Danmarks Idrætsforbund har indgået om Vision 25-50-75. Visionen skal få flere til at dyrke idræt i Danmark – i foreningerne og selvorganiseret. Visionen sætter ambitiøse mål for idrætsdeltagelsen i Danmark, og de mål støtter vi bredt op om fra idrætspolitisk side.

Jacob Lund var bekymret for, om de audiovisuelle medier afholder unge mennesker fra at bevæge sig. Diskuterede man, hvordan man kan bruge audiovisuelle medier til at fremme fysisk aktivitet?

Kulturministeren gav ham ret i, at jo mere, man er på cyberspace, jo mere stille sidder man. Derfor var der meget fokus på at få børn og unge til at røre sig. Hun nævnte den danske idrætsaftale, der skal få 3-400.000 flere borgere end i dag til at dyrke motion i 2025. Det var en høj ambition. Man har også indrettet folkeskolen sådan, at i gennemsnit 45 minutter hver dag bruges på fysisk aktivitet. Det er også forældrene, der skal have vejledning og hjælp. I forbindelse med medieaftalen og filmaftalen har alle Folketingets otte partier bakket op om, at Medierådet får nye arbejdsopgaver. Før har de primært skullet bestemme aldersgrænsen på film, nu skal de ved hjælp af EU-midler også arbejde med, hvordan man gebærder sig på nettet. I den sammenhæng kunne man forestille sig at de også overvejer, hvordan man undgår, at børn sidder stille hele tiden.

7. Eventuelt

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Siden sidst

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3353 (konkurrenceevne) den 4.-5. december 2014

Erhvervs- og vækstministeren ville forelægge syv sager på dagsordenen for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 4. december 2014 til orientering. Derudover forelagde han med henblik på tidligt forhandlingsoplæg to sager, som ikke var på dagsordenen for rådsmødet.

FO 1. Aktionærrettigheder

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2014) 0213

Rådsmøde 3353 – bilag 3 (revideret samlenotat)

Erhvervs- og vækstministeren: Sagen forelægges som nævnt til tidligt forhandlingsoplæg. Forslaget skal skabe et attraktivt miljø for aktionærer og forbedre mulighederne for aktionærernes stemmeafgivelse over grænserne. Præmissen er, at aktionærer, der investerer langsigtet, skaber bedre betingelser for europæiske virksomheder til gavn for væksten.

Jeg vil starte med at sige, at det er helt centralt for regeringen, at danske børsnoterede selskaber fortsat skal have mulighed for at have en selskabsstruktur, hvor bestyrelsen træffer beslutningerne under ansvar over for aktionærerne. Der bør ikke ske ændringer i denne ansvarsfordeling. Det har vi gjort klart i forhandlingerne.

Forslaget har fem fokusområder. Det drejer sig om,

1. at aktionærer skal kunne identificeres og være aktive,
2. at institutionelle investorer, f.eks. livsforsikringsselskaber, der investerer i aktier på vegne af deres kunder, og kapitalforvaltere, skal videregive information til og fra virksomheder og deres aktionærer,
3. at der skal være åbenhed om metoderne hos de rådgivere, der rådgiver aktionærer, om stemmeafgivelse på generalforsamlinger,
4. åbenhed om og aktionærindflydelse på selskabers lønpolitik, og
5. åbenhed om og aktionærindflydelse på transaktioner med nærtstående parter.

Lad mig starte med det sidste: Et eksempel på et område, hvor forslaget vil ændre på ansvarsfordelingen imellem bestyrelse og aktionærer, er netop de bestemmelser, der handler om transaktioner med nærtstående parter. En nærtstående part er f.eks. datterselskaber eller selskaber inden for samme koncern og joint ventures. Forslaget lægger op til, at aktionærerne skal stemme om større transaktioner på over 5 pct. af selskabets aktiver. Hvis en sådan handel involverer en hovedaktionær, der således er part i sagen, vil hovedaktionæren ifølge forslaget ikke kunne deltage i afstemningen. Herved vil minoritetsaktionærerne de facto få majoritet til at tage beslutninger, der kan være centrale for selskabets drift. Bestemmelserne er derudover generelt meget administrativt tunge for selskaberne og kan medføre barrierer og forsinkelser i forhold til samhandelen. Uden-

landske selskaber vil formentlig være mindre interesserede i at samarbejde med europæiske virksomheder på grund af disse regler, og det vil formentlig blive mindre attraktivt at børsnotere sig i Europa. Det vil skade – og altså ikke fremme – EU's muligheder i den globale konkurrence.

FO Regeringen lægger derfor afgørende vægt på, at bestemmelserne om transaktioner med nærtstående parter enten udgår eller som minimum udformes således, at balancen og ansvarsfordelingen imellem aktionærer og bestyrelse ikke forrykkes. Regeringen støtter, at gennemsigtigheden med aflønningspolitikken i børsnoterede selskaber forbedres. Regeringen lægger dog afgørende vægt på, at der ikke ændres på beslutningskompetencen imellem aktionærer og bestyrelse. Kravet i forslaget om, at aktionæerne skal godkende en detaljeret lønpolitik for ledelsen risikerer at tippe balancen imellem aktionæerne og den bestyrelse, der skal være i stand til at træffe beslutninger under ansvar over for aktionæerne. Kravet om, at selskaber skal angive forholdet mellem den gennemsnitlige aflønning for selskabets ledelse og selskabets øvrige medarbejdere, bør desuden udgå. Det vil ikke være sammenligneligt fra selskab til selskab. En medicinalvirksomhed har en helt anden lønsammensætning end en rengøringsvirksomhed. Det kan altså skabe en uberettiget kritik af et selskabs aflønningspolitik. Regeringen har svært ved at se merværdien af disse oplysninger. Regeringen lægger endvidere vægt på, at der er sammenhæng mellem bestemmelserne om aflønning i selskaberne og reguleringen på det finansielle område. Børsnoterede finansielle virksomheder skal ikke overholde to separate regelsæt på samme område.

For så vidt angår forslagets bestemmelser om, at aktionærer skal kunne identificeres og i øvrigt selv skal være aktive, støtter regeringen dette. Forslaget vil gøre det muligt for aktionæerne aktivt at udøve deres rettigheder gennem dialog med selskabet. Regeringen mener generelt, at det er vigtigt at sikre en højere grad af åbenhed om ejerskab, så det bliver sværere at skjule ejerskab, hvidvaske penge og gemme skattepligtige værdier. Det er dog også på dette område vigtigt at sikre, at der ikke sker dobbeltregulering. F.eks. bør der være overensstemmelse med reglerne i det fjerde hvidvaskdirektiv, som snart forventes vedtaget.

For så vidt angår forslagets bestemmelser om institutionelle investorer, f.eks. livsforsikrings- og pensionsselskaber og kapitalforvaltere, mener regeringen ikke, at behovet for lovgivning på området er dokumenteret. Regeringen mener derfor, at området, herunder kravet om, at der skal udarbejdes en engagementspolitik, bør håndteres gennem soft law, dvs. andre initiativer end lovgivning. Hvad angår forslagets krav om, at institutionelle investorer skal offentliggøre deres investeringsstrategi og de væsentligste elementer af en aftale med en kapitalforvalter om investeringsopgaver, lægger regeringen vægt på, at dette udgår af forslaget. En investeringsstrategi beskriver, hvordan den institutionelle investor vil tjene penge til sine kunder, f.eks. pensionskunder. Aftalen mellem kapitalforvalteren og den institutionelle investor vil indeholde oplysninger, der gør det muligt for andre aktører på markedet at vide, hvordan kapitalforvalterens forretningsmodel ser ud. Der er tale om forretningshemmeligheder, som ikke bør offentliggøres af hensyn til konkurrencen. Hvad angår forslagets bestemmelser om kapitalforvalterens information til investoren

om den leverede investeringservice, er det regeringens holdning, at området ikke bør underlægges lovgivning. Regeringen vil lægge vægt på, at disse krav udgår.

Forslaget indeholder også bestemmelser om gennemsigtighed med metoderne hos de rådgivere, der rådgiver aktionærer om, hvordan de bør stemme på generalforsamlinger.

Regeringen støtter det overordnede hensyn om øget gennemsigtighed. Det virker dog forhastet, at der bliver lovgivet på nuværende tidspunkt, da den europæiske branche så sent som i marts i år har udarbejdet et branchekodeks, som sætter standarder for denne information. Dette kodeks evalueres af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ved udgangen af næste år. Derfor vil regeringen arbejde for, at der ikke lovgives på området på nuværende tidspunkt, men at man afventer evalueringen af branchekodekset, inden det afgøres, om der er behov for lovgivning på området.

Forslaget tillægger desuden Kommissionen beføjelser på flere centrale områder. Med hensyn til identifikation af aktionærer og udøvelse af deres rettigheder giver forslaget Kommissionen beføjelser til i gennemførelsesretsakter at fastsætte krav til anmodningen fra selskabet om identifikation af aktionæren, fremsendelse af navn og kontaktinformationer på aktionæren og formidling af information til aktionæren fra selskabet. Der lægges også op til gennemførelsesretsakter om, hvordan aktionærernes muligheder for at være aktive konkret forbedres, f.eks. i form af et format for bekræftelse af, at en stemme er afgivet på en generalforsamling. Endvidere giver man Kommissionen kompetence til at fastlægge en standard for fremlæggelsen af de oplysninger, der skal indgå i aflønningsrapporten, herunder oplysning om alle løngoder, som er tildelt de enkelte ledelsesmedlemmer.

Regeringen vil arbejde for, at disse foreslåede bemyndigelser udgår eller begrænses mest muligt. Derudover lægger regeringen generelt vægt på, at der med forslaget ikke bliver tale om detailregulering eller for den sags skyld dobbeltregulering. Forslaget fra Kommissionen er udtryk for detail- og – i nogle tilfælde – dobbeltregulering. Desuden er der elementer, der i vores optik i praksis vil være direkte skadelige for europæiske virksomheders konkurrenceevne. Der er samtidig bred opbakning blandt medlemslandene til, at dette bør begrænses, hvilket jo er positivt.

Jakob Ellemann-Jensen mente, at dette var et område, hvor one size does not fit all. Da den nye Kommission netop har som mål at undgå forslag uden europæisk merværdi, ville det være oplagt at arkivere forslaget lodret. Det var fremsat af den gamle Kommission, så man ville ikke træde nogen over tærerne. Han bad derfor ministeren foreslå Rådet og Kommissionen at droppe forslaget. Nærtstående parter, koncernforbundne selskaber og joint ventures var en udfordring, hvis man skulle skabe åbenhed om alle transaktioner, herunder følsomme oplysninger. Man vil også udelukke majoritetsaktionærer fra den bestemmende indflydelse, som deres aktiepost ellers lægger op til, og dermed indføre et uhensigtsmæssigt mindretalsdiktatur.

Med aktionærernes retningslinjer for lønpolitikken risikerede man, at den model, man har

i Danmark, hvor aktionærene ejer selskabet og vælger en bestyrelse til at varetage deres interesser, og hvor bestyrelsen så ansætter en direktion, går fløjten, hvis hele aktionærkorpset, som kan tælle titusindvis af mennesker, skal lave lønplaner for direktionen. Det er i bedste fald uhensigtsmæssigt. Hverken kongeriget Danmark eller EU skal blande sig i, hvordan ejere driver deres virksomheder; det ville jo være kommunisme, og det brød han sig ikke om. Venstre støttede det skærpede forhandlingsoplæg.

Pia Adelsteen var enig med Jakob Ellemann-Jensen i at det var et forfærdeligt forslag. Dansk Folkeparti støttede dog ikke forhandlingsoplægget, da regeringen ville gå ind i diskussionen og lægge afgørende vægt på nogle ting, men ikke kræve, at hele forslaget blev skrottet.

Per Clausen undrede sig over forslagets formål, og bemærkede, at regeringen afviser store dele af det, hvis ikke det blev ændret fuldstændigt. Kunne man ikke også lægge afgørende vægt på at sikre medarbejderrepræsentation i selskabsbestyrelser og alle andre relevante spørgsmål for medarbejdere?

Det var en spændende påstand, at Kommissionens forslag var kommunistisk. Det var en helt ny fortolkning af kommunisme, som han ved lejlighed gerne ville diskutere med Jakob Ellemann-Jensen. Efter hans opfattelse var der to hovedelementer i forslaget: for det første mere åbenhed og gennemsækelighed til glæde for aktionærene og offentligheden, og for det andet en styrkelse af de små aktionærers indflydelse. Ministeren afviste begge dele. Det var Per Clausen overrasket over, da han kunne erindre, at ministeren engang havde haft en anden opfattelse. Hovedargumentet var nu, at det nærmest ville ødelægge den europæiske konkurrenceevne at indføre reglerne. Ud fra de sparsomme argumenter i samlenotatet forstod han, at det ville føre til så store administrative byrder som ca. 1-2 timers ekstra arbejde i hvert aktieselskab. Det syntes han ikke var en kolossal byrde. Han forstod ikke regeringens afvisning af et forslag, der vil give større åbenhed og større indflydelse til små aktionærer. Ministerens holdning stemte overens med hørings svarene fra de organisationer, der varetager det store erhvervslivs interesser, men ikke med hørings svaret fra Dansk Aktionærforening. Det var ærgerligt, når Kommissionen var kommet med et ret fornuftigt forslag.

Lars Barfoed forstod, at formålet var at styrke rammebetingelserne for langsigtet bæredygtighed i selskaber i EU og skabe et attraktivt miljø for aktionærer og forbedre den grænseoverskridende stemmeafgivning. Han bad ministeren uddybe, hvorfor regeringen mener, at nærhedsprincippet er opfyldt. Han var ikke enig i, at opfyldelsen af dette formål kræver EU-regulering. Mente ministeren, at forslaget levede op til proportionalitetsprincippet? Hvis det kræver meget administration og bøvl og ballade at gennemføre noget og udbyttet er begrænset, er det bedre at lade være. Det ville være oplagt for Timmermans at bede Kommissionen droppe forslaget. Lars Barfoed var enig i regeringens betragtninger om enkeltdele i forslaget og i den retning, regeringen ville påvirke det. Men hvad var der tilbage, når man har sorteret alt det, regeringen finder ufornuftigt, bureaukratisk og unødvendigt, fra? Kunne man ikke lige så godt begynde forfra og koncentrere sig om de få ting, der måske burde reguleres på EU-plan, i stedet for at arbejde videre med så

kolossalt og besværligt et forslag, som ingen har nogen fordele af? Han kunne godt tilslutte sig regeringens udmelding, men savnede, at regeringen ville arbejde for at få Kommissionen til at opgive forslaget og vende tilbage med et meget begrænset forslag, der rammer de få områder, hvor der er behov for europæisk regulering. Gennemsigtighed for aktionærer var f.eks. en god ting, som man lige så godt kunne regulere i de enkelte lande.

Holger K. Nielsen mente ikke, der var tale om kommunisme. Kommunisme er, når en lille gruppe mennesker bestemmer det hele. Han ville nærmere kalde det socialdemokratisk politik at indføre flere rettigheder til aktionærerne og mere gennemsigtighed i virksomhederne. Han syntes, det var et problem, at ledelserne her efter finanskrisen, fyringsrunder og lønnedgang vælter sig i lønforhøjelser, hvis man samtidig skal overtale resten af befolkningen til at spænde livremmen ind. Det mente han også at erhvervsministeren havde kritiseret. Dette forslag lagde netop op til, at det kommer frem i lyset, så man kunne få en diskussion om det og gøre det til et europæisk anliggende. Hvis der skulle være ens konkurrencevilkår, måtte man indføre disse demokratiseringstiltag, som der jo var tale om, i hele EU. Han forstod ikke, at regeringen var så negativ over for så begrænsede tiltag, der vil give bedre mulighed for at følge med i ledelsernes lønninger.

Erhvervs- og vækstministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at der ikke var meget tilbage af de prioriteter, han tidligere havde fremlagt, og derfor var regeringen yderst kritisk over for forslaget i dets nuværende form. Han ville få lejlighed til at møde en enkelt kommissær snart, og ministeren ville godt nævne, at det ville være en god start for den nye Kommission at droppe forslaget eller starte forfra med det. Det troede han at Kommissionen ville få ubetinget ros for at gøre. Efterhånden som landene forstår forslagets vidtgående konsekvenser, bliver det sværere at finde opbakning til det. Kun et land var, måske noget uforvarende, kommet til at tilslutte sig. Ministeren kunne tilslutte sig alle de andre ting, Jakob Ellemann-Jensen sagde om forslaget.

Ministerens svarede Per Clausen, at han havde masser af sympati for mindretalsaktionærer, men at det måske var lige vidtgående nok at tilsidesætte flertalsaktionærerne. Han havde absolut tænkt sig at tale med Kommissionen.

Ministerens svarede Holger K. Nielsen, at regeringen er tilhænger af lovgivning om lønforhold i danske virksomheder, det syntes han var fuldstændig rimeligt at stille krav om. Reglerne var bare for detaljerede og vidtgående, og derfor mente regeringen, det var at gå for langt med lønstatistikker osv., selv om der skal være transparens for aktionærer og befolkningen i det hele taget. Derfor tog regeringen afstand fra det.

Han ville undlade at blande sig i diskussionen om, hvad kommunisme er. Holger K. Nielsen var jo gammel ekspert i marxisme, så han var god til at definere tingene. I gamle dage ville Per Clausen være blevet vred over at blive kaldt kommunist; han var jo revolutionær socialist, hvad der, så vidt ministeren vidste, er noget helt andet. Han kunne dog helt afvise sammenligningen med socialdemokratisk politik, der er noget helt anderledes dynamisk.

Ministeren var tilhænger af åbenhed, men ikke af at tvinge virksomheder til at offentliggøre deres forretningsplaner. Åbenheden øges i forbindelse med al mulig anden lovgivning, som f.eks. CSR-direktivet, hvor man får noget at vide om virksomhedernes politik på forskellige områder. Danmark har allerede udmærket lovgivning om medarbejderrepræsentanter i bestyrelser og andet. Som sagt fandt han det rimeligt, at aktionærerne og offentligheden ved noget om lønforholdene, men selv om det kunne være festligt, var det nok ikke vejen frem at indkalde 2.500 aktionærer i Tivoli og lade dem stemme om ledelsens løn.

Ministeren svarede Lars Barfoed, at regeringen mener, det er inden for rammen af nærhedsprincippet, men mere usikkert, om det overholder proportionalitetsprincippet. Da man ikke kender de andre landes holdninger, vil man gerne blive og diskutere med dem frem for bare at kaste en håndgranat ind ad døren og gå sin vej. Regeringen havde tænkt sig at udøve indflydelse og argumentere for sine synspunkter hele vejen igennem forhandlingerne, før den protesterede mod noget. Ministeren var optimistisk og mente, at hvis man forklarer konsekvenserne af forslaget, vil de fleste lande løbe skrigende væk. Det var regeringens udgangspunkt for forhandlingerne. Lars Barfoed havde ret i, at der ikke var meget andet positivt tilbage i forslaget end en større åbenhed om, hvem de reelle ejere er, men det kunne hvidvaskdirektivet også klare. Regeringen så ingen mulighed for at åbne diskussionen og indgå kompromisser. Udgangspunktet var, at man ville lægge det ned.

Jakob Ellemann-Jensen bad ministeren bekræfte, at han ville nævne for Kommissionen og på rådsmødet, at forslaget skulle skrottes.

Lars Barfoed mente i modsætning til ministeren, at det kunne være befriende at rydde ud i tingene med en håndgranat, så man kan begynde forfra. Han havde ikke udtrykt sig særlig klart om sin holdning til forhandlingsoplægget, da han gerne ville høre ministerens kommentarer først. Lars Barfoed var ikke enig i, at forslaget levede op til nærhedsprincippet, men de var enige om, hvorvidt det var inden for proportionalitetsprincippet. Under alle omstændigheder glædede det ham, at ministeren ville fortælle Kommissionen, at forslaget burde trækkes tilbage. Den udmelding havde han savnet i forelæggelsen, og han manglede stadig at høre ministeren sige, at regeringen overordnet set vil arbejde for, at Kommissionen trækker forslaget tilbage. Engang i mellem må man sige, at et forslag bare ikke er godt. Han gik ud fra, at ministeren ville komme tilbage og fortælle, hvad der sker med forslaget, så man kan se, om håndgranaten virkede, eller om der skal kastes en ny – eller om forslaget barberes ned til ingenting.

Per Clausen var glad for, at ministeren havde styr på hans ideologiske ståsted. Han troede dog, at Holger K. Nielsen havde mere ret, når han betegnede forslaget som socialdemokratisk, end når Jakob Ellemann-Jensen kaldte det kommunistisk. Ministeren sagde, han gik ind for åbenhed og mere indflydelse til små aktionærer, men alligevel – med en undtagelse – afviste han alle de forslag, der skal styrke det. Enhedslisten kunne derfor ikke støtte mandatet. Hvis Kommissionen kunne trække det tilbage i stedet for de

forslag på miljøområdet, man planlægger at trække tilbage, ville man måske godt være med til en handel.

Holger K. Nielsen forstod ikke, hvorfor regeringen ville arbejde for at skrotte aktionærrettighedsdirektivet og alternativt for at udtynde det så meget som muligt. Direktivet ville give mere transparens og åbenhed om virksomhedernes forhold, og selv om man har en national lovgivning, var det da en fordel at få en europæisk lovgivning, der kan give ens konkurrencevilkår. Hvis ikke det var oplagt socialdemokratisk EU-politik, hvad var så? Regulering, åbenhed og transparens fandt han dybt fornuftigt, og Socialistisk Folkeparti kunne derfor ikke støtte forhandlingsoplægget.

Erhvervs- og vækstministeren bekræftede, at han ville nævne over for Kommissionen, at forslaget skulle væk. Til Lars Barfoed sagde han, at det ikke altid var hensigtsmæssigt at smide en håndgranat, umiddelbart før man forklarer andre om sine gode ideer. Man kunne også bare have den stående på bordet. Når forslagets konsekvenser gik op for de andre medlemsstater, troede ministeren ikke, der kunne dannes flertal. Han ville gerne have lov til både at argumentere hele vejen – og om nødvendigt kaste håndgranater.

Til Holger K. Nielsen sagde han, at det var meget positivt og socialdemokratisk at have åbenhed om en virksomheds reelle ejere. Problemet var, at man i forvejen skaber det nogle andre steder, ligesom lønforhold også allerede fremgår af virksomheders årsregnskaber. Lønforhold er et mellemværende mellem aktionærerne, bestyrelsen og offentligheden, fordi staten af og til må redde nogle private virksomheder, hvor det kan være relevant at spørge til, hvor fyrsteligt man belønner sine ansatte. Men det har man allerede redskaber til, og forslagets fremgangsmåde var ikke den rigtige, den var alt for vidtgående. Ministeren forstod intentionen, men med denne konstruktion risikerede man, at f.eks. Mærsk kunne blive afskåret fra at stemme i sit eget datterselskab, hvis de flyttede nogle af dets aktiver ud. Man risikerede, at det var Frank Aaen, der som mindretalsaktionær sad og tog beslutningen.

Lars Barfoed gentog, at man nogle gange bare må sige, at et forslag ikke er godt nok og må trækkes tilbage. Hvis man vil undlade det, fordi det efterfølgende bliver vanskeligt at få dele af forslaget fjernet, vil man jo aldrig kunne fortælle Kommissionen, at et forslag er for dårligt. Ifølge Kommissionens nye tilgang bør man kunne afvise forslag, der strider mod proportionalitets- eller nærhedsprincippet. Det var godt, at ministeren ville fortælle den kommissær, han skulle drikke kaffe med, at forslaget var uhensigtsmæssigt, men Lars Barfoed havde brug for at høre, at regeringen ville arbejde for at få forslaget trukket tilbage. Hvis det ikke lykkes, kan man arbejde for at få næsten alle elementer pillet ud.

Erhvervs- og vækstministeren mente, han allerede havde sagt, hvad Lars Barfoed efterlyste. Han kunne bekræfte, at regeringen vil arbejde for at få forslaget trukket tilbage. Omvendt ville han gerne kunne fortsætte i diskussionen, hvis den skulle fortsætte.

Lars Barfoed meddelte, at Det Konservative Folkeparti kunne støtte forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det, og Liberal Alliance havde forud for mødet tilkendegivet, at de var imod.

FO 2. Enkeltmandsselskaber

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2014) 0212

Rådsmøde 3353 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2014) 0212 – bilag 2 (henvendelse af 31/10-14 fra LO)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil nævne, er Kommissionens forslag til direktiv om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar. Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forelægges til tidligt forhandlingsoplæg. Forslaget lægger op til at indføre en ny selskabsform, et såkaldt SUP-selskab. Det vil give små og mellemstore virksomheder en mulighed for at vælge en selskabsform, der er nem at oprette i alle lande. SUP-selskabet minder meget om det danske iværksætterselskab, IVS. Formålet med forslaget er, at flere virksomheder lettere kan vokse sig ud af deres nationale markeder og etablere sig i andre lande. SUP-selskabet skal være med til at begrænse administrative ressourcer brugt på selskabsretlige formaliteter, når virksomhederne vil etablere sig i Europa.

Der er generelt set støtte i Rådet til dette formål og direktivforslaget. Der foregår dog stadig forhandlinger i Rådet om enkelte dele af forslaget. Det drejer sig bl.a. om kapitalkravet til virksomhederne og om registrerings- og vedtægtsmodellen for SUP-selskaberne.

FO Regeringen er generelt positiv over for forslaget, da SUP-selskabsformen kan medvirke til at gøre det enklere og mindre omkostningstungt for virksomheder at etablere sig i andre medlemsstater. Regeringen lægger vægt på, at forslaget ikke påvirker medarbejdernes eksisterende rettigheder til medarbejderrepræsentation. Forslaget må heller ikke bidrage til, at disse rettigheder kan omgås. Regeringen er derfor meget tilfreds med, at det vil være de nationale regler for medarbejderrepræsentation, der gælder for SUP-selskaberne. Det betyder, at medarbejdere i SUP-selskaber registreret i Danmark får ret til medarbejderrepræsentation efter danske regler. Regeringen vil også arbejde for, at der i direktivforslaget indføres yderligere regler om kreditorbeskyttelse, eller at det alternativt bliver op til medlemsstaterne at udarbejde udfyldende regler på dette område. Det er vigtigt for regeringen at sikre, at SUP-selskaberne bliver en pålidelig og respekteret selskabsform på tværs af Europa, som vi kender det fra aktie- og anpartsselskaber, og ikke et redskab til skattely og anden form for økonomisk svindel. Regeringen arbejder desuden for, at Kommissionens bemyndigelser vedrørende registrerings- og vedtægtsmodel udgår eller begrænses. Dette bør reguleres direkte i direktivet. Vedtægtsmodellen bør endvidere implementeres gennem løsninger, der så vidt muligt bliver omkostningsneutrale for medlemsstaterne. Endelig kan regeringen støtte forslaget om, at Kommissionen ved delegerede retsakter kan tilpasse listerne over omfattede selskaber i forslagets bilag 1. Det er en rent teknisk ajourføring på baggrund af tilbagemeldinger fra de enkelte medlemsstater.

Jeg vil i forbindelse med denne sag nævne, at det selvfølgelig gør indtryk på mig, når LO og FTF fraråder, at Danmark stemmer for direktivforslaget. Regeringen er opmærksom på de kritikpunkter, som fagbevægelsen har rejst, herunder om social dumping, postkas-

seselskaber og medarbejderrepræsentation. Forslaget ændrer dog ikke reguleringen på disse områder, og et SUP-selskab vil f.eks. fortsat skulle overholde dansk arbejdsmiljølovgivning og danske overenskomster, hvis det har aktiviteter i Danmark. Derudover vil jeg påpege, at der ikke på nuværende tidspunkt er noget, der indikerer, at iværksætterselskaberne i Danmark, der til forveksling ligner SUP-selskabet, bruges til bedrageri, underslæb, social dumping med videre. Erfaringerne fra Tyskland, der har en lignende model, er for øvrigt de samme.

For at opsummere vil jeg sige, at vi med dette direktiv får en selskabsform på europæisk niveau, der minder om det danske iværksætterselskab. Det er positivt for danske selskaber, der på den måde nemt kan oprette sig i andre lande. Samtidig gælder de nationale regler i de enkelte lande for dette selskab, og vi kan i Danmark altså opretholde vores krav til medarbejderrepræsentation m.v. Regeringen kan på den baggrund støtte forslaget.

Jakob Ellemann-Jensen meddelte, at Venstre støttede regeringens forhandlingsoplæg. Han var ikke sikker på, at denne type selskaber ville blive voldsomt udbredt i Danmark, men muligheden var der, og det gav ingen begrænsninger.

Pia Adelsteen forstod ikke meningen med denne selskabsform. Hun mente, det var en kæmpe illusion, at et lavt – nærmest ikkeeksisterende – kapitalkrav til virksomheder ville skabe mere aktivitet. Sådan som banker agerer i dag, skal man selv have en god pose penge med, hvis man skal have noget som helst at gøre godt med. Pia Adelsteen spurgte, om regeringen mente, at nærhedsprincippet var overholdt; det gjorde den østrigske regering nemlig ikke. Vidste ministeren hvorfor? Med henvisning til LO's høringsvar spurgte hun om, hvorfor forslaget har hjemmel i TEUF artikel 50, der kræver kvalificeret flertal, når et tidligere forslag på området om SPE-selskaber havde hjemmel i TEUF artikel 352, der kræver enstemmighed. Man har før set forslag, der blev skudt ned, netop fordi de krævede enstemmighed. Kan man bare flytte hjemmelen, så det kan afgøres med flertal? Hun forstod, at formålet med forslaget var at gøre det nemt at oprette selskaber rundt omkring i EU ved at indføre SUP-selskaber med ensartede regler i Europa, når regeringen samtidig ville have lov at følge de danske regler for medarbejderrepræsentation. Det syntes hun var en besynderlig dobbeltstandard.

Per Clausen var egentlig enig i mange af Pia Adelsteens overvejelser, men havde en lidt anden tilgang til dansk lovgivning inden for arbejdstagerrettigheder og social dumping osv. end hende. Han opfattede det som et reelt problem og undrede sig over, at ministeren ikke mente, forslaget ville få nogen negative konsekvenser. Kunne det ikke være fornuftigt at sikre sig, at det ikke har det?

Lars Barfoed var enig i regeringens betragtninger. Det var svært at vurdere, hvor mange i Danmark der vil benytte sig af det, men det var en ny mulighed, der kunne give nogle fordele. Med regeringens øvrige betragtninger om, hvordan man vil påvirke forslaget, kunne han tilslutte sig forhandlingsoplægget.

Holger K. Nielsen var tilfreds med, at regeringen havde lyttet til fagbevægelsen, og støttede derfor forhandlingsoplægget.

Erhvervs- og vækstministeren nævnte, at man i Danmark har indført enkeltmandsselskaber og enkronesselskaber. På under 1 år har man fået næsten 5.000 nye virksomheder. Man havde været bekymret for, om disse selskaber ville blive brugt til skattespekulation, men foreløbige undersøgelser viser, at det ikke er tilfældet. Han glædede sig over, at en masse danskere har dannet virksomhed, fordi de nu har råd til det. Det var et udtryk for en god virketrang. Man har også med succes haft noget lignende i Tyskland i mange år. SUP-selskabet var en europæisk pendant til disse konstruktioner, og hvis det gavner nogen, hvorfor så ikke bruge den?

Regeringen mente, at danske løn- og arbejdsvilkår skulle gælde i Danmark, og det ville man kæmpe for. Meningen med det indre marked er ikke at undergrave hverken den danske model, danske arbejdsmiljøforhold, lønforhold eller andet. Det mente regeringen at have sikret sig ved foreløbig at have fået det skrevet ind i teksterne, og der var også blevet taget højde for Per Clausens og Pia Adelsteens øvrige kritikpunkter.

Spørgsmålet om forslaget hjemmel var også blevet rejst af en række lande, og svaret var, at det var hjemlet korrekt, fordi forslaget formål er at harmonisere reglerne for SUP-selskabsformen på tværs af grænserne. Regeringen havde undersøgt sagen og var enig i hjemmelen.

Ministeren kunne ikke redegøre for, hvorfor Østrigs regering ikke mente nærhedsprincippet var overholdt, og ville sende et skriftligt notat, hvis der var interesse for det.

Til Per Clausen sagde ministeren, at den nuværende tekst sikrede, at forslaget ikke kunne bruges til social dumping.

Per Clausen bad ministeren uddybe sit forhandlingsoplæg. Han syntes, at regeringen burde lægge ikke bare vægt, men afgørende vægt på, at medarbejderrepræsentation i SUP-selskaber skal reguleres nationalt. Det ville sikre, at de eksisterende muligheder for medarbejderindflydelse også kommer til at gælde for SUP-selskaber, og at selskaberne ikke giver nye muligheder for social dumping.

Pia Adelsteen kunne stadig ikke se formålet med SUP-selskaber, som minder om noget, man har i forvejen. Hun forstod ikke, hvorfor man skulle indføre fælles europæiske regler, når regeringen alligevel vil have danske løn- og arbejdsvilkår. Derfor sagde hun nej til forhandlingsoplægget.

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen problemer med at lægge afgørende vægt på medarbejderrettigheder og -repræsentation i SUP-selskaber, da det var allerede en del af forslaget. Om SUP-selskabskonstruktionen ville blive brugt som et supplement, eller om den overhovedet skal bruges, vidste han ikke, men det kunne måske være nemmere for nogle danske virksomheder at komme ind på det europæiske marked, hvis

de havde en europæisk form. Erfaringerne fra Tyskland og Danmark er foreløbigt entydigt positive.

Lars Barfoed meddelte, at Det Konservative Folkeparti kunne støtte forhandlingsoplægget.

Den fungerede formand konkluderede, at der ikke var flertal mod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

3. Tovbaneanlæg

– *Generel indstilling*

KOM (2014) 0187

Rådsmøde 3353 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Erhvervs- og vækstministeren forelagde pkt. 3 og 4 under et.

4. Personlige værnemidler

– *Generel indstilling*

KOM (2014) 0186

Rådsmøde 3353 – bilag 2 (samlenotat side 11)

Erhvervs- og vækstministeren: De sidste to sager til orientering er forslag til forordning om personlige tovbaneanlæg og værnemidler. Sagerne er på dagsordenen til rådsmødet til generel indstilling. Der er tale om enkelte mindre ændringer og tilpasning som følge af tilpasning til varepakken. Det er således hensigten, at forordningerne skal erstatte tidligere direktiver som led i at sikre ensretning, forenkling og bedre konkurrencevilkår i EU. Forslagene er uproblematisk og vurderes ikke at give anledning til drøftelse på rådsmødet.

Regeringen støtter generelt initiativer, der skaber forenkling og forbedret konkurrenceforhold i det indre marked. Regeringen støtter endvidere de præciseringer og forenklinger, som forslagene lægger op til.

Pia Adelsteen undrede sig over, at man på tovbaneområdet går fra et direktiv, der skal implementeres, til en forordning, der er umiddelbart gældende, da det giver Kommissionen mere magt. Hun forstod heller ikke, at man lavede separate regler for at ensarte konkurrencevilkårene for erhvervsdrivende inden for tovbaneanlæg, når man havde et indre marked. Skal der så også laves separate regler for radioer og småkager?

Erhvervs- og vækstministeren var ikke ekspert i tovbaner, men fortalte, at forslaget var fremsat som en forordning for at forenkle de lovgivningsmæssige rammer og sikre behovet for en ensartet gennemførelse af lovgivningen i hele EU. Anvendelsen af forordningen inden for det indre markeds område mindsker risikoen for overregulering, og det giver fabrikanterne mulighed for at arbejde direkte med forordningsteksten frem for at skulle indkredse og analysere 28 gennemførelsesbestemmelser. Angiveligt var de involverede parter rimeligt tilfredse med det.

Pia Adelsteen noterede sig, at dem, der har tovbaner, var glade for forslagens forenkling af tingene. Men skal man ikke have mandat med hjemmefra, når man erstatter et direktiv med en forordning, eller kan Rådet selv bestemme det?

Erhvervs- og vækstministeren måtte være Pia Adelsteen svar skyldig om proceduren for at ændre et direktiv til en forordning. Danmarks udgangspunkt har været, at det ingen praktisk betydning har. Om der ligger en principiel diskussion i det, ville han vende tilbage til.

Pia Adelsteen syntes, det var et principielt spørgsmål, om direktiver uden videre kunne ændres til forordninger, som hun derfor ville stille skriftligt.

5. Industriel konkurrenceevne

– *Præsentation af rapport, politisk debat samt rådskonklusioner til vedtagelse*

KOM (2014) 0014

Rådsmøde 3353 – bilag 2 (samlenotat side 20)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er præsentation af rapporten fra de såkaldte SME Envoys samt rådskonklusioner vedrørende industriel konkurrenceevne. Sagen er på dagsorden for rådsmødet til politisk drøftelse og til vedtagelse af rådskonklusioner.

I 2011 etablerede Kommissionen et netværk af myndighedsrepræsentanter fra medlemslandene. Netværket kaldes for SME Envoys. Fra dansk side deltager en repræsentant fra Erhvervs- og Vækstministeriet i netværket. Netværket har fået til opgave at rapportere over for Konkurrenceevnerådet én gang årligt om sit arbejde. Dette års rapport, der skal diskuteres på rådsmødet, handler om den generelle situation for de små og mellemstore virksomheder i dag, herunder vækstbetingelserne for iværksættere. Desuden handler rapporten om nogle af fokusområderne for en kommende ny udgave af handlingsplanen Small Business Act, der skal gælde fra 2015 til 2020.

Regeringen arbejder for, at principperne i handlingsplanen implementeres i samtlige EU-medlemslande, hvilket også vil komme danske virksomheder til gavn. Derudover arbejder regeringen for, at der også fremadrettet sikres fokus på at fremme de små og mellemstore virksomheders vækst, konkurrenceevne og produktivitet. Samtidig er der udarbejdet rådskonklusioner om industriel konkurrenceevne, som indeholder generelle anbefalinger til, hvordan industriens konkurrenceevne kan styrkes og opfordrer Kommissionen til konkrete fremtidige initiativer. Regeringen er enig i, at der er behov for at styrke den industrielle konkurrenceevne generelt, og kan på den baggrund støtte rådskonklusionerne.

6. Det indre marked

– Politisk debat

Rådsmøde 3353 – bilag 2 (samlenotat side 28)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er en drøftelse om prioriteterne for det indre marked. Sagen er på dagsordenen til rådsmødet til politisk drøftelse. Det italienske formandskab lægger op til en generel drøftelse af medlemslandenes fremadrettede prioriteter for det indre marked. Det er hensigten, at drøftelsen skal give input til Kommissionens planlægning af det fremadrettede arbejde. Fra dansk side vil vi lægge vægt på, at implementering og håndhævelse af eksisterende regler i det indre marked bør styrkes, og understrege vigtigheden af at udnytte potentialet i det indre marked fuldt ud.

Jakob Ellemann-Jensen bad ministeren uddybe, hvilke prioriteter han ville nævne på området. Han gik ud fra, at ministeren ville nævne, at det digitale indre marked og det indre marked for serviceydelser skal hjælpes på vej, og at det indre marked for energi af sikkerhedspolitiske årsager trænger til at blive prioriteret højere.

Erhvervs- og vækstministeren sagde, at det ville være skønt, hvis de andre lande, var lige så gode til at implementere EU-lovgivning som Danmark, så tiltagene kunne blive implementeret, inden man finder på nye. Regeringen troede på det indre marked, lige konkurrencevilkår og fjernelse af barrierer, men danske løn- og arbejdsvilkår skal sikres, så man undgår social dumping. Den laveste fællesnævner skal ikke være udgangspunktet for det indre marked.

Jakob Ellemann-Jensen syntes også, det ville være fint, hvis andre lande var lige så dukseagtige som Danmark – der på nogle områder er lige lovlig dukseagtig – når det kom til at implementere EU-lovgivning. Særlig omkring energi skal der skub i det indre marked, så Europa ikke skal være afhængig af energi fra visse lande.

Erhvervs- og vækstministeren var enig i, at det indre marked for energi skulle fremmes, og at det ville være optimalt at være selvforsynende med energi.

7. Rådskonklusioner om intelligent regulering

– Vedtagelse

KOM (2014) 0368

Rådsmøde 3353 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er rådskonklusioner om intelligent regulering. Sagen er på dagsordenen til rådsmødet til vedtagelse. Rådskonklusionerne lægger op til en fortsat ambitiøs tilgang til intelligent regulering, og den tiltrædende Kommission opfordres til at iværksætte nye initiativer til at reducere reguleringsmæssige byrder. Derudover er der fokus på bedre inddragelse af slutbrugerne med henblik på at identificere særligt byrdefulde områder i EU-reguleringen. Regeringen støtter i høj grad en ambitiøs forenklingssindsats på europæisk plan og særlig det øgede fokus på slutbrugerne i arbejdet med at identificere unødvendige administrative byrder.

Rådskonklusionerne flugter med det danske arbejde for at skabe enklere regler. Regeringen arbejder bl.a. for, at der etableres en mere effektiv struktur for at spille erfaringer fra det nationale forenklingssarbejde ind i den europæiske proces, og at Kommissionen skal give mere systematisk feedback på konkrete forenklingssforslag. Desuden arbejder regeringen for, at man også på europæisk plan arbejder målrettet med at anvende digitale løsninger som et værktøj til at lette byrder for virksomheder. Samtidig skal det understreges, at indsatsen for at reducere administrative byrder i EU ikke må kompromittere de grundlæggende beskyttelsesniveauer i lovgivningen, herunder på arbejdsmiljøområdet. Derfor har regeringen også sikret, at dette hensyn afspejles i udkastet til rådskonklusioner. Regeringen kan på den baggrund tilslutte sig udkastet til rådskonklusioner.

8. Rådskonklusioner om turisme

– Vedtagelse

Rådsmøde 3353 – bilag 1 (samlenotat side 45)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er rådskonklusioner om turisme. Sagen er på dagsordenen til rådsmødet til vedtagelse. Rådskonklusionerne fokuserer særlig på Europas kultur, natur- og kystområder som tiltrækningskraft for turismen i Europa. Regeringen støtter udkastet til rådskonklusioner om turisme.

9. Rådskonklusioner om risikoforvaltning

– Vedtagelse

KOM (2014) 0527

Rådsmøde 3353 – bilag 2 (samlenotat side 32)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil nævne, er vedtagelse af rådskonklusioner vedrørende risikostyring på toldområdet. Sagen nævnes til orientering. Sagen er på dagsordenen til rådsmødet til vedtagelse. Der har efter vedtagelsen af en række ændringer til EU-toldkodeks i 2005 været arbejdet med risikoanalyse og risikoforvaltning på EU-plan for i bred forstand at øge sikkerheden af de varer, der krydser de ydre EU-grænser. Dette sker i en række fora, særlig i regi af EU-Kommissionens arbejdsgrupper og komiteer, herunder i tolddirektørkredsen. Rådskonklusionerne skal primært ses som Rådets opbakning til det arbejde, der allerede foregår.

10. Eventuelt

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Siden sidst

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3350 (transport, telekommunikation og energi – telekommunikation) den 27. november 2014

Erhvervs- og vækstministeren forelagde dagsordenens fire sager til orientering.

1. Et indre marked for elektronisk kommunikation (telekompakken)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0627

Rådsmøde 3350 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

EUU alm. del (13) – bilag 197 (bidrag og konklusioner fra COSAC-mødet i Vilnius)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 513 (side 1040 FO, forhandlingsoplæg forelagt 28/5-14)

Erhvervs- og vækstministeren: Den første sag, jeg vil nævne til orientering, er telekompakken. Jeg har forelagt Europaudvalget sagen to gange tidligere, senest til forhandlingsoplæg i maj 2014. Forhandlingerne har stået relativt stille siden sidst. Alligevel har formandskabet lagt op til at opnå en generel indstilling om forslaget på rådsmødet. Det er stadig usikkert, om punktet bliver fastholdt på dagsordenen, da der er nogle udeståender, der endnu ikke er enighed om i Rådet. Forhandlingerne med Europa-Parlamentet er ikke startet endnu. Det, der forhandles om i Rådet, er primært bestemmelserne om roaming og netneutralitet. For så vidt angår roaming, diskuterer medlemslandene særlig, hvornår de lavere roamingpriser skal træde i kraft, hvorvidt og hvordan man skal sænke engrospriserne, og hvor stort et forbrug de lavere roamingpriser skal gælde for.

Regeringen har i forhandlingerne fokus på at sikre lavere roamingpriser, lavere engrospriser og en rimelig fair use-grænse i overensstemmelse med forhandlingsoplægget fra Europaudvalget. Regeringen arbejder således for, at taleopkald, sms og brug af data som udgangspunkt skal koste det samme, uanset om man opholder sig i et andet EU-land eller hjemme, i tråd med forslaget fra Europa-Parlamentet. For at undgå, at mobilselskaberne taber for mange penge på salg af roamingtjenester til forbrugerne, er det dog vigtigt, at der samtidig gennemføres en væsentlig sænkning af engrospriserne for roaming. Det vil sige en sænkning af de priser, som eksempelvis de danske teleselskaber skal betale de udenlandske selskaber, når danskerne bruger mobiltelefonen i udlandet. Af samme årsag støtter regeringen, at mobilselskaberne får mulighed for at fastsætte en forbrugsgrænse for roaming – en såkaldt fair use-grænse. Det er dog vigtigt, at en sådan grænse ikke hindrer et rimeligt forbrug af tale, sms og data i udlandet.

Hvad angår netneutralitet, er det forventningen, at Rådet vil bakke op om en regulering af netneutralitet baseret på generelle principper om, hvad udbyderne af internetadgangstjenester må og ikke må. Regeringen støtter denne tilgang. På den ene side er det vigtigt at beskytte netneutraliteten, på den anden side udvikler internettet sig hurtigt og dynamisk.

Derfor er det vigtigt, at der er en vis fleksibilitet i reguleringen, så vi ikke kommer til at lægge unødige hindringer i vejen for nye, innovative tjenester.

Per Clausen ville sikre sig, at regeringen også fremover vil forsvare definitionen af netneutralitet. Det er vigtigt at holde fast i den, hvis man skal undgå kludder i debatten, og at diverse internetudbydere får frit spil til at diskriminere mellem forskellige indholdstjenester. Det måtte regeringen være opmærksom på.

Jakob Ellemann-Jensen mente, det var et glimrende forslag. Alle klapper i hænderne over, at roamingudgifterne nu forsvinder, men man skal sikre, at det foregår på en intelligent måde. Dækningen er visse steder i landet ikke optimal, og det er væsentligt, at det fortsat kan betale sig for branchen at investere i udbygning af nettet.

Jacob Lund spurgte om ministeren kunne uddybe, hvorfor man i teksten lægger op til at fjerne fælles EU-tilladelse, men samtidig vil arbejde for en fælles løsning og en fælles standard.

Erhvervs- og vækstministeren mente også, at definitionen af netneutralitet skal med i forordningen, så man ved, hvad man taler om. På Jakob Ellemann-Jensens spørgsmål om dækning svarede ministeren, at hvis han bare havde måttet regulere på området, havde han løst mange problemer. F.eks. havde han ikke ustandseligt været i samråd med Jakob Ellemann-Jensens partifæller i Landdistriktsudvalget, hvor han skulle høre om manglende dækning her og der. I øjeblikket har man på landsplan en dækning på mobilnettet på 99,3 pct., men fordi man ikke kan forpligte selskaberne til at benytte hinandens faciliteter, er der udfald nogle steder. Hvis ministeren havde lov til at bestemme, at selskaberne skulle give hinandens kunder adgang til at roame, ville det blive nemmere, billigere og bedre for alle. Det ville bare være et spørgsmål om afregningsprisen, for selvfølgelig skulle dem, der har en marginal omkostning med at sætte faciliteter op, have en rimelig betaling for, at andre bruger det. Det var ærgerligt, at EU ikke havde givet ham eller andre ministre beføjelser til det. Derfor måtte man arbejde for, at man kan få lov til at roame til hinanden, så man ikke pludselig oplever udfald. Det er tudetosset at grave en masse kabler ned og sætte en masse master op lige ved siden af hinanden, fordi man ikke kan arbejde sammen. EU havde heldigvis givet ret til at bruge hinandens ledige kapacitet på passiv infrastruktur. EU gør fremskridt på området, men man mangler desværre det sidste. Ministeren svarede Jacob Lund, at man vurderede, at en fælles EU-tilladelse ikke vil give merværdi, og at man derfor arbejder for en harmoniseret notifikationsprocedure.

2. Direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0721

Rådsmøde 3350 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Udvalgsmødreferat:

EUU alm. del (12) – bilag 432 (side 1250, senest behandlet i

EUU 24/5-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet til fremskridtsrapport. Forslaget har til formål, at man vedtager fælleseuropæiske regler om tilgængeligheden af offentlige myndigheders hjemmesider, herunder for personer med funktionsnedsættelse. Forslaget lægger op til, at offentlige myndigheders hjemmesider fremover skal anvende ISO-standarden WCAG 2.0.

I Danmark er Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) en af de syv fællesoffentlige standarder for it-løsninger. Aftalen om anvendelse af åbne standarder i det offentlige, som blev indgået mellem den tidligere regering, Danske Regioner og Kommunernes Landsforening i oktober 2007, forpligter således i princippet også myndigheder til at sikre, at offentlige websteder overholder standarden. Borger.dk-portalen og de obligatoriske selvbetjeningsløsninger skal overholde standarden, hvilket der testes for løbende.

Regeringen støtter forslaget om at fremme tilgængeligheden af offentlige myndigheders hjemmesider. Dette er i overensstemmelse med målsætningen i vores fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2011-2015 om, at offentlige selvbetjeningsløsninger skal være let tilgængelige for personer med funktionsnedsættelse. Regeringen vil arbejde for, at de administrative byrder, der følger af forslaget, bliver proportionelle og så små som muligt. Regeringen støtter på den baggrund fælles regler på området på tværs af EU.

3. Midtvejsevaluering af Europa 2020-strategien

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3350 – bilag 1 (sammenfatning side 35)

Erhvervs- og vækstministeren: Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet til politisk drøftelse. Der lægges op til, at man på rådsmødet drøfter midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien. En lignende drøftelse af midtvejsevalueringen har fundet sted i de øvrige rådsformationer i løbet af efteråret 2014. Europa 2020-strategien er EU's langsigtede vækststrategi, der løber fra 2010 til 2020. Europa-Kommissionen præsenterede i marts 2014 en meddelelse om status for Europa 2020-strategien og har i maj 2014 iværksat en offentlig høring, der skal danne baggrund for midtvejsevalueringen af strategien i 2015.

I statusmeddelelsen vurderer Europa-Kommissionen, at Europa 2020-strategien stadig er lige så relevant i dag som i 2010, herunder at de fleste af de langsigtede udfordringer grundlæggende er de samme. Det drejer sig bl.a. om manglende udnyttelse af digitale muligheder, lav produktivitetstilvækst og ineffektiv anvendelse af ressourcer. Det italienske formandskab lægger op til, at drøftelsen i Telekommunikationsrådet skal omhandle strategiens prioriteter på det digitale område. Regeringen er enig i, at de overordnede prioriteter og mål i Europa 2020-strategien fortsat er relevante og velbegrundede. Regeringen støtter et øget fokus på konkret at styrke EU's vækstpotentiale, f.eks. gennem strukturreformer på nationalt plan og gennem videreudvikling af det indre marked og det digitale indre marked på EU-plan. Regeringen støtter derudover et øget fokus på konkret at styrke EU's digitale vækstpotentiale, f.eks. ved at sikre digitaliseringsparat lovgivning og fjerne barrierer for digital handel.

4. Rådskonklusioner om internetforvaltning

– Vedtagelse

KOM (2014) 0072

Rådsmøde 3350 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Erhvervs- og vækstministeren: Den sidste sag jeg vil nævne til orientering er rådskonklusioner om internetforvaltning. Sagen er på dagsorden for rådsmødet til vedtagelse. Formålet med rådskonklusionerne er at sikre, at EU i højere grad taler med én stemme i den globale debat om internetforvaltning.

Regeringen har i forhandlingerne om rådskonklusionerne lagt vægt på, at rådskonklusionerne afspejler, at internettet ikke underlægges ensidig politisk kontrol og fortsat styres gennem en model, hvor alle interessenter har mulighed for at komme til orde (multi-stakeholdermodel). Regeringen har desuden arbejdet for at sikre, at rådskonklusionerne afspejler, at internettet forbliver et samlet, åbent, frit og ufragmenteret net. Udkastet til rådskonklusioner afspejler de danske prioriteter. På den baggrund kan regeringen støtte rådskonklusionerne.

5. Eventuelt

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 11.55.